

పక్స్ ఆప్ రోడ్

డా॥ కేశవరెడ్డి

మా సుక్కపంది పోయి తూరువడివిలో ఈనేసింది. దాని క్వావిలిగాసేదానికి పోయి ఆ రాతి రంతా అడివిలో ఏదేని కష్టాలు పడినావని!

'కనమాలం తినేది. అది పోయి అడివిలో పిల్ల శ్రీసుకుంటే దాని క్వావిలి పడుండేదేంది' అని నువ్వును కుంటావు. పండుల్లేకపోతే మాకు బతుకేందన్నా. బూచీ బుట్రా, నగా నట్రా అన్నీ మాకు పండులే గదా.

పొద్దు కరకరమని పోతుండగా నేనూ, మా వోడూ పందిని ఎటుక్కుంటూ బయటదేరినాం. సగం రేతిరిగ్గాని అది పిల్లలు గమకొనుండే తావును కనుక్కోలేకపోయినాం. ఆ కనుక్కునేది గూడా మా తెలివితేటల్తో మేపు కనుక్కోలా. 'తోటిగుప్ప' దర్మనా అని కనుక్కున్నాం. ఆ గుప్ప గనక ఆనవాలు సూపంచకుండా ఉంటే రెడ్డు తెల్లవాదులూ మేపు అడివిలో తిరగతా ఉండి ఉండుం.

నీకు తెల్లగాని, తోటిగుప్ప పోలిపోయి తోట సనానం. అడివిలో యీ మూల ఏని జరిగినా తోటి గుప్ప పసిగట్టేస్తోంది. వానారంపుజేసి గొట్టు బయట పెట్టేస్తోంది. నోరేల్లని పచ్చి అంటానేగాని దానికుండే తెలివి మనిసికి యాడిది.

మా పంది ఒక తీంబ్రసాద కింద తావు జూసు కుని ఈనేసింది. ఈ తోటిగుప్ప 'పొదమింద గూసోని' శినిలుకు లేకుండా గిక్కుకూ గిక్కుకూ అని అగస్తా ఉం. దాని ఆనవాలు బట్టుకుని పొద ఉంటే దిక్కుగా మేపు పడిసినాం. పొద ఇంగ నాలుగు వారల దూరంలో ఉండంగానే తోటిగుప్ప రెక్కలు గొట్టుకుంటూ లేచి ఎగిరిపోయింది. అది రెక్కలు గొట్టుకుంటూ ఎప్పుడు లేసేందో, పొదలో ఉండే పంది బయటకొచ్చి పులిమాదిరి మా మీద పడింది. ఇట్ట జూడన్నా-పొదం మొదులు

కోని లోతొడ వరకు అది ఎన్ని కాట్టేసిందో చూడన్నా. గాయాలు మానేదానికి ఆరు పిల్లు పట్టింది. తినేది కనమాల వే ఐనా పందికుండే రోసం జూడు.

ఐతే మావోడు మాత్రం ఒక కాటుగూడా తినలా. ఆ సొద్దువాడు లేచినేళ మంచిది. పంది పొదలోంచి దూకంగానే వాడు దగ్గరగా ఉండే సిగ రైట్టెక్కి కూర్చున్నాడు. సిగర కొమ్మలు పెళుసరి, ఇరిగి పోతాయనీకూడా వాడు సూస్కున్నోడు కాదు.

ఇప్పుడు ఈ కనాలను సూస్తూ ఉండంగానే నీ కండ్లు కెమిసిపోతా ఉండాయి. గాయాల్లు సూసుంటే నీ గుండెకాయి అవులించిపోయి ఉండును.

ఆ పందికి మా మింద 'ఇంతకంటు' ఏదెటి కంటావా? మేపు దాని పిల్లల్లు దానిక్కాకుండా జేస్తామని దాని బయం. మూర్కనజాతి గదన్నా అది. నా, తన అని కానుకుండే ఇంగితం యాడిది.

ఇన్నికాట్లు దిన్నాక నువ్వైతే 'భూ సీసు మ్మను మాదిగోడెత్తుక పోననీ' అనేసి దాన్ని అడివి లోనే ఇడిసిపెట్టేసి సక్కా నొచ్చేసుండువు.

అట్ట వొచ్చేసే దానికి మాకు యాడ తీరింది మేపు వొచ్చేస్తే నక్కలూ, ఎలుంగొడ్లా ఒక్క సలగునన్నా దక్కునిచ్చునా. కజ్జాల్లుచిల్లుట్టు నవలలే సుండును. అప్పుడన్నా మన కడపేగదా కాలేది.

ఎట్టవో ఒకట్ట పందిదగ్గర తప్పించుకోని నేను గూడా సిగరైట్టెక్కి కూచున్నా.

నేనుండే కొమ్మకూ మావోడుంటే కొమ్మకూ మద్దిన వారడ దూరం వుండాలి. నా పొదాలు,

1. పొద మీద.
2. అపరామంగా.
3. మచ్చలను (scar marks)
4. భ్రమసి.
5. కసి.
6. పంది పిల్లలు.

కాళ్ళు, తొడలు వచ్చివుండాయి పోయిందాయి. నెత్తురు సుక్కలు సుక్కలుగా కిందకు రాతాటం మొదలు పెట్టింది. రిరణవాయువు గమ్మిస్తోందిని తయపడిపోయినా నాకు ఇన్ని గాయాలయ్యిందాయని మావోనికి అప్పడే చెల్లా. నెత్తురు సుక్కలు నేల మిందుండే ఎండినాకుల మింద టప్ప టప్పని రాతాటం మావోడు మంచు నీళ్లు రాతాటం ఉండాయనుకున్నాడంట.

నేను పెట్టెక్కంగానే పంది ఎనక్కు మల్లుకుని పాదలోకిపోయి సలుగుల పక్కన వడుకునింది. అంతన్నేలోగూడా నేను అతం పట్టలేక మెడ పాంచి సలుగులెట్టుండాయోనని మాసినా. ఇరవై ఏటలుగులు— ఒక్కోటి దోపకాయంత—¹⁰ఎన్నిట్లా కంటకి 'గోరగిస్తా' ఉండాయి. అవి కంటబడంగానే నాకు 'లిట్టి దొరికినట్లయింది. ఆ సంతోషంలో శాయాలూ, నేన్నే అన్నీ మర్చిపోయినా. లేకపోలే తలవాయువు కమ్మేసి సచ్చుండును.

ఆ నెత్తురట్టు ఎంతసేపు కారెందో—నాకు న్యాయకలా. నా పానాలన్నీ సలుగులమిందనే ఉండాయి. 'అపటిమింద ఏనున్నా వచ్చి వడ్డిందోవోనని మాస్తాకూచున్నా.

రెయ్య కాంకాంగ గాయాలు పక్కలు గట్ట నెత్తురు కారాటం నిర్మిపోయింది. పక్కలు గట్టివాక నెప్ప ఇంగ జాన్తయింది. కాళ్ళకొంచెం కదిలిస్తే పాలు కిలిలేటుతో కోసినట్టు పైపానం పయిన్నే పోతా ఉంది. 'ఈటి సేత బట్టుకుని 'బారం కాదు ఇలా వంతుడు గూసున్నట్టు కదలకుండా గూసున్నా.

నాకత ఇట్టుండే ఇంగొక పక్కనించి నక్కల తావిడి మొదలయింది. నేను తొల్పుంచి బయపడ్డా ఉండిన సకారనే నక్కలొచ్చేసినాయి. వొచ్చేసినాయంటే అట్టా ఇట్టానా. తెల్లారేదాకా అవిటికీ మాకు రామ రావణ యిద్దం జరిగింది గదా.

తొలిత ఒక నక్క వచ్చింది. ఇంకాసేపటికీ తూరువున గుడ్డిసుక్క పుట్టబోతందనంగా వచ్చింది. మరవరార్దనందున అణుక్కొని అణుక్కొని వస్తా ఉండంగా మాసినా. అది మోరన్నే తెల్లగారిలో వాసన పట్టతా తింటుపాద కాడికిపోయింది. పాదసుట్టా

ఒకసారి తిరిగింది. నేను సిగరెట్టు మింద గూసోని అతా సూస్తా ఉండా. ఈట పైకెత్తి సరిగ్గా దాని రొమ్ముకు గురిపెట్టినా. ఇంగ ఎదల్తాచను కుంటా ఉండంగానే అది తోక పైకెత్తుకుని చివ క్కని పొగలోకి దూకేసింది.

ఇతే సలుగులేనీ 'శాదం కాలా. సంక్రమాయ రి నే గుంతనక్క ఇది. దీని అగడాలు సుక్కపాటి దగ్గర జరుగునా నక్కపాదలో పడంగానే పంటి మెరుపుతీగి లేసినట్టు లేసినదన్నా. లేపి నాలుగ్గాళ్ళ మింద నిలబడకొని ముట్టితో ఒక కుమ్ముకుమ్మింది. ఆ కుమ్ముకే నక్కకు బ్రెణెవిక విరిగిపోయినాయి. అతి కీసరమని అర్చి పాదబయట రొండువార్ల దూలాక దప్పి పడిపోయింది, పేడతట్ట పడినట్టు పడి నాలుగ్గాళ్ళ అన్నుకుంటా పైకి రెయ్యంగానే పంది 'సవమాదిరి పరిగెత్తొచ్చి దాని మెడమీద కోరలు దించింది. ఇంగ జాడలన్నా ఆ నక్కపడిన అవస్త. పానం పాయ్యేట్టు ఇడుగుతాడింది. కమవంలా అణిగి పాయ్యేట్టు దొగ్గింది. ఆర్చింది. కూతులు బెట్టింది. ఏం జేసినా దాన్ని పంది ఇడిసి పెట్టతా. తొలి కాటుకు పీక తెంచేసింది. ఇంగొక కాటు ఏసి పాట్లు పంచేసింది. ముట్టితో పేగుల్నిపట్టి ఈర్చి వచ్చిక మిందేసింది. కాళ్ళూ, జబ్బలూ, మెడ, మూతీ అంతా నంజర నంజరగా కొరికేసింది పానం. ఆ నక్క కొచ్చిన సాపు తల్పుకుంటే నాకు ఇవ్వడుగూడా అయ్యో మనిషిస్తా ఉంది.

నక్కకు జీతులమారి అని పేరేగాని, దాని జీతులన్నీ సంక్రమాయల బాక్కుల దగ్గిర్నే. పంది దూరిందంటే బీచుడు దూర్చుట్టేగడన్నా. అది ముట్టితో కొట్టిందంటే పచ్చిరాళ్ళలాడా నెర్లు జీలిపోతాయి. ఈ పింగేలి జీవం ఒక లెక్కా.

అప్పటికీ తూరువున గుడ్డిసుక్క పుట్టింది. 'ఇంగెంత సేపులే. సూస్తా ఉండంగానే పొద్దు

7. రాలుట 8. వణవాయువు (Shoek)
9. పంది పిల్లలు 10. వెన్నెలలో 11. అకర
శీయంగా 12. నిధి 13. వానిమీద 14. జేట్
15. ఈట. 16 భారతం (మహాభారత నాటకం).
17. నవ్వు 18. అమ్మ.

పుట్టింది' అని మా వాడూ నేనూ ఒకరికొకరు తెల్పిం జెప్పకుంటూ ఉండగానే మళ్ళీ నక్కల శాపిడి మొదలయింది.

ఈసారి వచ్చింది ఒక నక్కగారు. నాలుగు వచ్చినాయి. ముందొచ్చినక్క మాదిరే ఇది గూడా మరవరాళ్ళ సందున అణుక్కుంటూ వచ్చినాయి. మోరలెత్తి గాలిలో వాసన పీలుస్తూ తీంబ్రపాదకాడికి నడిసినాయి. పొదకు నాలుగు బారం దూరాన పేగులు బయటేసుకుని సచ్చి పడుండే నక్కను నూసినాయి. తిల్లినదుగు ముందుకెయ్యకుండా ఆడనే నిలుచుకుని ఒకదాని మొక వింకొగటి చూసుకున్నాయి. ఒకదాని తైలలో ఒకటి ఏవో గునకొట్టుకున్నాయి. నాలుగూ ఎనక్కుపోయి అలొక దిక్కునుంచి పొద దగ్గిరికి అడుగులో అడుగుగేసుకుంటూ నడవటం మొదలుపెట్టినాయి.

అదీ నక్కజిత్తులంటే. అన్నీ ఒక దిక్కునుంచే పోతే పంది దగ్గర మిగిలిరావటం కుదర్చని తెలుసు కున్నాయి. నాలుగూ నాలుగు నక్కల్నించొస్తే—పంది ఒకటే ఉంది గదా—దాన్ని ఉప్పరపట్టి అడిగిచొప్పు అనుకున్నాయి.

నిజంగానే ఉప్పరపట్టి అడంచినాయన్నా. అటి కడుపుల్లో కొద్దాపు జొంజడా నూస్తూ ఉండగానే రొండు సలుగుల్ను సంపి నోట్లో బెట్టుకొని బోయినాయన్నా.

నాలుగు నక్కల్నుంచి నాలుగు నక్కలు అడుగులో అడుగుగేసుకుంటూ నస్తాఉంటే పంది కానుకలా. బాగా దగ్గరి కొచ్చేసినా వాసనపట్టి కనుక్కుని లేచింది. లేస్తానే దానికంటే తూరుపుక్కనించి వొచ్చే నక్క కనిపించింది. నక్క కూడడంగానే అది తిసివకలించి దూకింది. పొదలో ఎగిరిన పంది నక్క ఈపుమీద వాలి జబ్బల్లో కోరలు దించింది. జబ్బల్లో కోరలు దిగగానే నక్క ముందరి కాళ్ళ మోకారించేసింది.

ఈడ ఇది రొండు ఇట్టు పానం వొచ్చేది పొయ్యెద్దలనకుండా యివినాడతా ఉంటే, పడవర తట్టునుంచొచ్చినక్క 'ఇది రా సందు' అనుకునింది. అది తోకపైకెత్తుకుని నోరు ఇరకల కట్టి మార్గం తెచ్చుకొని పొదలోకి దూకింది. నేను ఈటి గురి జూసి ఇడిసినా. ఈటి నయ్య నిపోయి దాని రొండు కండ్ల మద్దిన నుక్కుబెట్టినట్టు గుచ్చుకునింది. కపా

లంలో దూరి ముహిలిగుంతలో బయటికొచ్చేసింది. అది తీ త్రుపాదపైన ఒక మట్టెక్కు ఎగిరి ఇరగబడి కొంచేపు కాళ్ళ గిలగిల కొట్టుకొని ఊపిరి ఇడి నేసింది.

సరిగ్గా అప్పుడనంగా ఉత్తరం దిక్కునుంచొచ్చి న్నక్క, దచ్చినం సుంచొచ్చినక్క ఎలసబోయి నూళ్ళ దొంగలు జాగబడినట్టు పొదలోకి దూకి రొండు సలుగుల్ను కొరికి నోటిగ్గిరిపించుకుని ఉరికినాయి. నా కడుపు దగ్గతరంగా కాలిపోయిందన్నా. రొండు సలుగులు, రొండా రొండు సంద మానలు మాదిరి మలాతా ఉండే. సిగరెట్టుమీద 2 కురోపోడు మాదిరి గూసోని తిల్లలా కొట్టుకున్నా.

ఆ పొద్దు నేను నిద్దల్లేసి ఎపుర్లో పీడమొకం నూసినా. సేతలార రొండు సలుగుల్ను పోగొట్టుకున్నా. పోయిన సలుగు లెట్టా పోయినాయిలే అనుకుంటా ఉంటే ఆకీరుకు ఆ నుక్కుపంది గూడా దక్కకండా పోయింది. అంతా తలలాత. సెప్టా యిను.

రొండు సలుగులు పోవటంతో నాకు భోకా ల్లిరిగిపోయింది. నన్ను నేను సనాళించుకునేదానికి రొండు జాపులు బట్టింది. ఇంగ వజ్జెనిమిది సలుగులు మిగిలుండాయి. 2 అంటినన్నా దక్కించు బగమంతుడా అని ఆంజినేయుల్నానిని యేడుకుంటూ సిగరెట్టుమీద అట్టనే గూసున్నా.

ఎంతసేపు కూచున్నా తెల్లారటంలా. కోళ్ళ కూయటంలా. తీంబ్రపాదలో కొన్ని సలుగులు అప్పుడప్పుడే కండ్లు తెరిచి రెప్పులు తాటించుకుంటూ లేచి గుడ్డోడు నడ్చినట్టు పడా లేస్తా నడవటం మొదలు పెట్టినాయి. అట్ట నడిసే సలుగుల్ను నుక్కుపంది ముట్టితో దగ్గిరికి తోసుకుంటూ ఉంది. పొద బయట మూడు నక్కలు సచ్చి పడుండాయి. ఒకదాని తల్లో నే నిడిసిన ఈటి ఇంగా అట్టే గుచ్చుకోనుంది.

తూరుపున గుడ్డినుక్క రొండు బా లెక్కింది. ఇంతలో నా ఎనకఉండే వోసులోనుంచి ఊళలు ఇని పించినాయి. ఊళలు చెవిలో పడంగానే నాకు

19. తిరుగులేని వొకానొక జాడ్యం. 20. కుప్పించి.

21. అంగరైకల్యం గలవాడు (కుంటివాడు)
22. ఆఖరుకు 23. వాటిన్నెనా 24. భోయ.

నోట్లో తేనె ఆరిపోయిందన్నా. ఊళ్లుబట్టి సూస్తే ఈ సారి చక్కలు యాభై అరవై దాక గుంపుగా వచ్చేటటుగా ఉండాయి. అవి గనక వొచ్చి పాదలో పడినాయంటే ఒక నలుగూడా చక్కదు. నేనిట్ట అలాసిన చేస్తూ ఉండగానే నక్కల గుంపు వోను ఎక్కి వస్తూఉన్నట్టు ఊళ్లు ఇనిపించి నాయి. బమ్మతుడు పెట్టి జరగనీ అనుకొని చచ్చి న్నక్కతల్లి గుచ్చుకోనుండే ఈటి తీసుకు దారని చెట్టుదిగినా. ఈటిని ఊడ బెరుక్కుని మల్లకున్నా నంతే—సుక్కపంది మొరస్తా వొచ్చి చెయ్యబడినట్టు నా మింద బడింది. నేను గనుక కన్నుమూసి తెర్చి నంత పీపు 25-యూవారి ఉంటే అది నా సాపు కండ్ల జాసి ఉండును. ఎట్ట తప్పి చుకున్నానో? ఆ మండే వోనికి దెలవాల—ఊపించుకుని సిగరెట్టెక్కి కూసున్నా. పంది మల్లకొని పాదలోకిపోయి? ఎనుకునింది.

నేతిలో ఈటి ఉన్నాగాని నాకు దైర్ఘ్యం సాల్లా. నక్కలొచ్చి నన్ను పెరక్కలటాయనిగాదు నా బయం. అవొచ్చి నలుగుల్లు శిశుదం జేస్తాయనే నా బయం. ఆ సప్పిడే నక్కలకు మనునల్లగ్గిరికొచ్చే గుండీకాయి యాడిది. అవిటికి యావారేదంతా ఇట్టా నలుగులు, కోళ్ళా, ఎలికులు ఎంటవలూ—ఇట్టాడివేగదా. మనిసి గాని కంటిగ్గనిస్తే అవి అందదూరం వరిగెత్తి పోయి ఆడినించి తిరిగి సూస్తాయి. అవి యాభై రానీ, డెబ్బైరానీ నేను గనక చెట్టుదిగి గోసే ఎగ్గట్టుకుని కిలారించి, ఏయే ఇంగా ఉండరా అడ. నీ యమ్మల— అన్నానంటే అవి తోకలు రొండు గాళ్ల సందున బెట్టుకుని, నెవుల్లాడించుకుంటూ ఉరకతాయి.

బతే సెట్టు దిగినానంటే పంది దగ్గర పానం కాపాడుకునేది కష్టం.

ఆకాసిమ్మిద గుడ్డిసుక్క నాలుగు బారొచ్చే సింది. ఇంకొంచేపిటికి తొలి కోడి కూయబోతింది. నేను అదర్తా అదర్తా తల తిప్పి సూసినానన్నా. యాభై నక్కలు. ఒగిటి గాదు. రెండు గాదు. యాభై నక్కలు. అడుగులో అడుగేసుకుంటూ మరప రాళ్ల సందున అణుక్కొని వస్తాఉండాయి. పాదలో

నలుగులు సందమానలు మాదిరి మలగతా ఉండాయి. కొన్ని తల్లి పొట్టమింద వనుకొని పాల్దాగాతా ఉండాయి. ఇంకొన్ని కడుపునిండ పాల్దాగి కీసుకీసుమని అరస్తా తల్లి సుట్టు తిరగతా ఉండాయి.

ఎట్టన్నారే. నలుగుల్లి కాపాడుకోని ఇంటికి దినకపోవాలని గెట్టిగా మనుసు జేసుకున్నా.

నక్కలన్నీ కూడబలుక్కుని, మన పిలకాయలు మేకా పుల ఆట ఆడేటప్పుడు నిల్చుకుంటా ఉండ్లా అట్ల తీంబ్రసాద సుట్టు నిల్చుకున్నాయి. మెల్లిమెల్లిగ అడుగులేస్తా దగ్గిరికొచ్చి పానం కమ్ముకున్నాయి.

ఇంకొంచేపిటికి అవి పాదలోకి దూకపోతా యనంగా నా కొక ఆలాసిన తట్టిందన్నా. ఆ ఆలాసిన రాంగానే నాకు వొళ్లంతా సెవట వట్టేసింది. ఇన ముండ్లు దిగిట్టు వొళ్లంతా వణకల్లా ఉంది. కుడి పేతో రోటిపై కెత్తినా. కుడిభుజం వణకతా ఉంది. ఎడమచేత్తో ఆ భుజాన్ని తట్టినా గురిజాసి, పండ్లు గర్గుకుని ఈటిని సుక్కపంది మీదికి ఇడిసినా. ఈటి రయ్యనిపోయి చక్చునే శబ్దంతో పంది రొమ్ములో దూరి పుక్కనని ఈపుమిదెల బారొచ్చే సింది. పంది అడివి వొక్కొచ్చిసెయ్యేట్టుగా అగిసి పాదలో నుంచి బయటికి దూకి. కనుపుమిద దొల్లాడేదానికి మొదులుపెట్టింది. దాని గోడు సూడలేక నేను కండ్లు మూసుకున్నాను.

నేన్నేసుకున్న కర్కం జూడన్నా. నలుగుల్లు కాపాడుకోబోయి ఇల్లి వందినే పంపుకుంటే. ఏంజేసే దన్నా. ఒగిటా రెండా. పబ్బెనిమిది నలుగుల్లు సూస్తా సూస్తా నక్కల నోట్లో ఎట్ల బెట్టుదు. పోతే పోతింది ఒక మురిపింది అనుకుని ఆ వన్నెసినా.

ఒక లెక్కనజూస్తే నేన్నేసిందే రైట్టనిపిసింది. యాభై నక్కలు పాదసుట్టా కమ్ముకోనాసా ఉంటే ఎవురుమాత్రం ఏంజేస్తారు. కీళ్ళాడిపోయిందే పందిని జూడల్లా? అప్పుడే పుట్టి 25పుడ్లొండ్లు మాదిరుండే నలుగుల్లు సూడల్లా. కమ్మ గలిగినోడెప్పుడైనా నేన్నేసిన పని జేస్తాడు.

25. అజ్రాల్తగా 26. ఆ సూర్యునికి 27. వడుకొన్నది 28. నష్టం 29. బంతులు.

అజ్ఞరిగిన నెలనాళ్లు నా కడుపులో కుప్పిపిస్తానే ఉండిందన్నా. ఒకసారి పంది కలవర్లో గూడా కనబడింది.

కనపడ్డా కి మడి. అది నన్ను నమ్ముకోసుండిన జీవం గదా. అది నా కండ్లముందరే పుట్టింది. దాన్ని బిడ్డన్నాకి పట్టు సాకినా. నా కండ్లముందర పుట్టిన జీవం నా కండ్లముందరే నా చేతుల్లోనే పానం ఇడిసింది.

ఊ — ఎప్పుడో జరిగిపోయిందానికి ఇప్పుడు వాగిపేదేంది. పలుగుల్లు కాపాడుకుందావని ఇంత జేస్తాని. సోయిన పలుగులు రొండు పొంగ మిగిలిన వాటిమీంద ఈగవాంకుండా కాపాడుకున్నా.

సుక్కపంది పానంతో ఉన్నంతసేపు ఈ గుడ్డి నక్కలన్నీ బిక్కమొకా లేసుకొని నిలుచుకోసున్నాయి. అదట్ట సావంగానే ఇవన్నీ సూరాకోల్లిడిస్తే పెం కాయలు ఉరకలా అట్ల ఉరికినాయి తీంట్లపాద మీదికి. నేను కితారిస్తా చెట్టుమీదనుంచి దూకి ఈ చేతికొక రాయి, ఆ చేతికొక రాయి పిట్టజారుకుని నడువెత్తి సూర్దును గదా—ఒక నక్క జెప్ప. ఒక

టంటే ఒగటి. తోకలు రొండుగాళ్ల సందున పెట్టు కుని కొన్ని మరపరాళ్లమీంద నాలుగ్గాళ్ల పరుగున పరిగెత్తతా ఉండాయి. ఇంకొన్ని పిల్వోసులో దుమ్ము లేపుకంటా ఇది మిట్టా ఇది వల్లెపు అని సూడ కుండా పరిగెత్తతా ఉండాయి.

అప్పటికి తొలికోడి కూసింది. తూరుపున పట మెగిరింది. గుడ్డిసుక్క మనకైపోతా ఉంది.

మా వోడూ నేనూ ఇద్దరూగల్పి తీంట్ల పాదమ పడదోసినాం. నేను పిల్వోసులోకిపోయి నాలుగు ఎదుర్లు కొట్టకొచ్చి దబ్బల్లిల్లినా. ఎదుర్లబ్బత్తే, తీంట్లతిగల్తో రొండు గంపల్లినాం. పలుగుల్లుత్తి ఒక గంపలో ఏసినాం. సుక్క పందినెత్తి ఇంగొక గంపలో ఏసినాం. పెరొక గంపనెత్తి వెత్తిన జెట్టు కని మాటాపలుకూ లేకండా ఇంటిదోర పట్టినాం. కరకరమని పొద్దు పుట్టా ఉండగా ఊరు జేరినాం.

30. దేవుతానే 31. మరి 32. సేకరించు కుని 33. లోయ 34. లోయ.

